

РЕШЕНИЕ

№ 2460

гр. София, 11.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **12646** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл.145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Т. Х., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу решение № УП-ОК 23/22.10.2019г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците (Д.) при Министерски съвет, с което на основание чл.70, ал.1 вр. с чл.13, ал.1, т.4 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради нарушение на чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Налице били основателни причини за опасение от преследване и заплахата за живота и сигурността на жалбоподателя в страната му на произход. Немотивирани и взаимно противоречащи си били изводи на административния орган за липса на високи нива на безогледно насилие. В решението липсвал анализ на обстановката в И., цитиран бил само един пасаж от справка, изготвена от служители на самата Д.. Поради това изводът за липса на основания за закрила бил немотивиран, като представлявало самостоятелно отменително основание по чл.146 от АПК. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован чрез назначения му по реда на Закона за правната помощ адвокат Г.Н., не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата, интервюиращ орган на Д., чрез юрисконсулт Ч., моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и да постанови решение, с което да

потвърди решението на Д.. Твърди, че жалбоподателят не е обосновал причини за необходимост от международна закрила и е напуснал страната си легално по икономически причини.

Прокурор Малинова от изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да остави в сила оспореното решение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна и правна страна следното:

От фактическа страна:

Жалбоподателят е подал молба за закрила (л.39) до Д. чрез Дирекция „Миграция“ на МВР на 07.10.2019г. Втора молба до Д. е подадена на 11.10.2019г. (л.38). На същата дата лицето е регистрирано в Д. с регистрационен лист (л.34-36).

Съгласно данните от него, жалбоподателят е мъж, с имена А. Т. Х., гражданин на И., [дата на раждане] в [населено място], обл.А., И., по народност –кюрд, със семейно положение – неженен, по религиозна принадлежност –сунит, владеещ арабски език, със средно образование, по професия – хамалин, без отразени документи за самоличност. Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л.33).

Лицето е запознато срещу подпис (л.29 и сл.) с писмени указания за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията му в производството.

С жалбоподателя е проведено интервю на 17.10.2019г. (протокол, л.18-20). Интервюто е проведено на кюрдски език, който не е отразен като владян от лицето език в регистрационния лист, но на самото интервю лицето е потвърдило, че е кюрд и е заявило, че разбира превода. На него жалбоподателят е заявил, че не е имал проблеми заради етноса или религията си. Напуснал И. в края на септември 2019г. легално със самолет до И.. Оттам трафикант го довел нелегално и пеша до С., където бил задържан. Целият му живот преминал в родното му село. Паспортът му бил изхвърлен от трафиканта, а личната му карта останала в А.. Майка му била починала, баща имал втори брак. Нямал братя или сестри от първия брак на родителите си, не поддържа връзка с баща си или с негови деца от втория му брак. Няма роднини в Европа, само приятели. Никога не бил членувал в политическа партия или организация. Нямал взаимоотношения с армията, с полицията или полицията. Не бил задържан, арестуван, съден или осъждан. В И. бил беден, искал да започне нов живот някъде другаде. Нямал нищо, не притежавал имот, парите му стигали само за прехрана. Нищо не харесвал в И., не харесвал хората, политиката. Ако бил член на някоя партия в И. щели да му дават пари, ако не членувал – щял да бъде беден и да живее при трудни условия. На въпрос дали лошите икономически условия и бедността му са единствените причини да напусне И. отговаря утвърдително. Нищо не иска от българските власти, просто да остане да живее тук. Счита, че нищо не би му се случило, ако се върне в И., но там не му харесвало и пак би го напуснал.

Към административната преписка е приложена справка на Дирекция „Международна дейност“ при Д. (л.13-17) относно ситуацията в И., актуална към 18.07.2019г. Според информацията от нея, в Иракски К., където попада провинция А., от която е кандидатът, е имало инциденти, свързани със сигурността, но столицата А. се нарежда сред първите пет най-безопасни града в света, изпреварвайки градове като Щ., М., Прага, Х. и Т.. Градът е популярна туристическа дестинация за хора от други провинции на И. и на Близкия изток. В А. и Иракски К. като цяло живеят съвместно

различни етноси с различни религии, без да страхуват от преследване и дискриминация. Успешно работят центрове за социална, здравна и психологическа подкрепа. Иракски К. е домакин на около 700 000 вътрешно разселени лица. Иракските военна заявяват, че „напълно са освободили“ страната от Ислямска държава.

Като е обсъдил събраните в административното производство факти и обстоятелства, органът - интервюиращ орган на Д. К. И. – е постановил оспореното решение (л.9 -11), с което е отхвърлил молбата за закрила, като е приел, че същата е явно неоснователна по смисъла на чл.13, ал.1, т.4 от ЗУБ.

Решението е връчено на жалбоподателя на 29.10.2019г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена чрез административния орган до съда на 05.11.2019г., тоест в срока по чл.84, ал.1 от ЗУБ, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от обжалване на административния акт, поради което същата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, надлежно определен като такъв със заповед (л.12) на председателя на Д. по 48, ал.1, т.10 от ЗУБ.

Молителят е бил своевременно информиран за правата си в производството. Интервюто е проведено и решението е връчено чрез преводач на разбираем от лицето език.

Към административната преписка е приложена и в решението е обсъдена справка за положението в страната на произход на лицето.

Съдът намира за неоснователно развитото в жалбата оплакване, че справката за И. била изготвена от самата Д., тъй като в справката са цитирани данни от неправителствени организации като Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, N. (международна информационна база за туризъм), E. A. Support O., Американска агенция за международно развитие, Датска имиграционна служба и др. Неоснователно е и оплакването за опасение от преследване и заплаха за живота и сигурността на жалбоподателя в страната му на произход. В интервюто жалбоподателят не посочва никакви обстоятелства и факти в тази насока. Напротив, описва чисто икономически причини и дори изрично заявява в отговор на такъв въпрос от интервюиста, че именно те са единствените му причини да напусне страната си, и особено – че не би имал никакъв проблем да се върне, не би му се случило нищо лошо, просто не харесва политиката и хората в И.. В жалбата не се съдържат нови факти и обстоятелства за бежанската история на лицето.

В решението на Д. са обсъдени изложените от кандидата за закрила факти и обстоятелства, както и тези от справката за страната му на произход, поради което съдът намира за неоснователно и оплакването за немотивираност и противоречивост на изводите на административния орган.

С оглед данните от справката за сигурността на А. (сред петте най-сигурни града в света и туристическа дестинация) и на Иракски К. (безпроблемно съвместно съжителство на етноси и религии и дом на 700 000 вътрешно разселени лица) неоснователно е и оплакването за изводите на органа относно безогледното насилие в страната.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ, Р. България предоставя статут на бежанец на

чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Законово определение на понятието „преследване“ се съдържа в чл.8, ал.4 и ал.5 на ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, отказ на съдебна защита, непропорционално или дискриминационно наказателно преследване или наказания. Посочените от А. Т. Х. причини да напусне И. са различни посочените по-горе – бедност, липса на достатъчно средства, „нехаресване“ на политиката (без лична ангажираност в нея) и на хората.

Съдът счита, че не са налице и предпоставки за предоставянето на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, тъй като за кандидата за закрила не съществува опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ и също не е налице безогледно насилие поради въоръжен конфликт по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Той не твърди пред административния орган, както и пред съда, да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликти. Справките за Иракски К. не съдържат такава информация. Самият жалбоподател е демонстрирал пред органа субективното си усещане за това, че няма такава опасност и нищо лошо не би му се случило, ако се върне.

С оглед изложеното, правилно административният орган е преценил в оспореното решение, че молбата е неоснователна по смисъла на чл.13, ал.1 от ЗУБ и следва да бъде отхвърлена.

Обжалваното решение на Д. е законосъобразно и жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл.85, ал.1 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2, предл. посл. от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на А. Т. Х., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., срещу решение № УП-ОК 23/22.10.2019г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.4 от ЗУБ и е окончателно.

СЪДИЯ:

